

Nr 7.

Av herr **Öhman** och herr **Persson, Ola**, om Sveriges utträde ur den s. k. Marshallorganisationen.

Sveriges anslutning till Marshallorganisationen år 1948 skedde mot kommunisternas röster. Vi påvisade redan då, att Marshallplanen, vilken framställdes som en amerikansk plan för hjälp åt krigshärjade europeiska länder, i verkligheten var en plan för att ekonomiskt, politiskt och militärt klavbinda de anslutna länderna under USA. Marshallplanen, vars syfte angavs vara att ena Europa, har i praktiken visat sig föra till att klyftan fördjupats mellan de europeiska länder, som ingå i planen, och dem som stå utanför. Därom vittna handelsförbindelserna mellan de europeiska länderna. Europakommissionens sekretariat meddelar sålunda att handeln mellan de västeuropeiska och östeuropeiska länderna minskat med över 50 % i jämförelse med förkrigstiden. Detta har på ett ödesdigert sätt bidragit till att fördjupa krisen i de västeuropeiska länderna.

Den ruinerande upprustningen, tillkomsten av Atlantpakten, Västtysklands remilitarisering och den tilltagande krigsfaran ha uppkommit på grundval av den politik, som inneslutes i Marshallplanen.

Dessa följder av den amerikanska inblandningen i de europeiska ländernas politik ha kommunisterna många gånger påtalat och i motioner varje år sedan 1948 föreslagit att Sverige skulle utträda ur Marshallorganisationen och uppsäga det bilaterala avtalet med USA, som ger det sistnämnda landet alla fördelar men binder Sveriges rörelsefrihet på väsentliga punkter.

Nu har regeringen meddelat att vårt land inte längre är i behov av Marshalllån. Därmed avlägsnas också en motivering, som från början angavs för landets inträde i Marshallblocket. Härtill kommer att Marshallplanen officiellt utlöpte med utgången av december månad 1951. Den logiska konsekvensen därav borde vara, att Marshallorganisationen upplöstes. Detta är emelletid inte den amerikanska regeringens mening. Såunda meddelade vice administratören för Marshallplanens genomförande, Paul R. Porter, på en presskonferens i Paris den 16 november 1951, att "Administrationn för ekonomiskt samarbete" skulle upphöra att fungera, men att i dess ställe skulle komma "Administrationn för ömsesidig säkerhet".

Den 28 december tillställde Paul R. Porter pressen ett skriftligt meddelande angående den nya administrationens uppgift, i vilket det heter:

"Denna får till uppgift att skapa ett starkt ömsesidigt försvarssystem bland atlantpaksstaterna."

Den nya administrationen skall enligt uppgifter från samma håll ha hand om

genomförandet av samtliga program för amerikansk "hjälp" åt utländska stater, således även "hjälp" för upprustningen. Den nya administrationens verksamhet skall bli mycket vittomfattande. Den skall omfatta finanser, handel, råvaruresurser, arbetskraftsreserver, industri- och jordbruksproduktion samt alla militära frågor inom den krets av stater, som stå under amerikanskt inflytande.

Detta bekräftar att Marshallorganisationen utvecklats till ett organ för Atlantpakten. Det är således numera helt oförenligt med alliansfri utrikespolitik att tillhöra denna organisation.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslås,

att riksdagen i skrivelse till regeringen begär att den i enlighet med bestämmelserna i artikel 27 i "Konventionen angående europeiskt ekonomiskt samarbete" anmäler landets utträde ur denna konvention samt i enlighet med bestämmelserna i artikel XI punkt 2 i "Överenskommelse angående ekonomiskt samarbete mellan Sverige och Amerikas förenta stater", uppsäger överenskommelsen.

Stockholm i januari 1952.

Gunnar Öhman.

Ola Persson.
